

FAŞİZM CANAVARI YAŞAMA OLANAĞI BULAMAYACAKTIR

İstanbul il örgütünün “Faşizme Hayır!” kampanyasıyla ilgili olarak düzenlediği toplantıdaki konuşmanın özetini veren basın açıklaması, 17 Ocak 1971.

Türkiye’de öteden beri ilerici, sol, sosyalist akım ve hareketleri bastırmak, engellemek için “aşırı uçlar” edebiyatı yapılır durur. Bu konum son haftalarda özellikle kıyasıya işlenir oldu. Sureti haktan, tarafsız görünmek endişe ve çabasıyla durmadan aşırı sağa da, aşırı sola da karşıyız denir. Ama dikkat edilirse, uygulamada, pratikte, sağ sınırsız bir müsamaha görür. Çünkü iktidar kendisi sağdadır. İktidarın ve burjuva partilerinin dayandıkları egemen sınıflar, büyük ticaret ve sanayi burjuvazisi, büyük toprak sahipleri sınıfı sağın ta kendisidir. Sağcılık, dinsel yobazlık, lâikliğe karşı çıkmak değildir, bu sağcılığın ideolojik alanda belirtisi, ifadesidir ancak. Sağcılık, sömürücü kapitalist düzeni sürdürmek, sermayeci sınıfların egemenliğini ve çıkarlarını sürdürmek istek ve çabasıdır; bunu başarmak için de politik iktidarı bu amaca yönelik olarak kullanmaktadır.

Son haftalarda gördüğümüz durum artık hem sağa, hem sola karşıyız diyerek “sureti haktan” görünmek taktiğinin bile büyük ölçüde bir yana bırakıldığıdır. Çeşitli üst makamların ve politikacıların verdikleri demeçlerde “aşırı sol” rejimi tehdit etmekle, memleketi bölmek istemekle suçlanmaktadır. Bunun delili olarak da öğrenci çatışmaları ileri sürülmektedir.

Partimiz defalarca belirtmiştir ki, sağ-sol mücadeleleri aslında bu düzeni değiştirmek isteyen işçi sınıfı ve diğer kol ve kafa emekçisi sınıf ve tabakalarla, bu sömürü düzenini sürdürmek isteyen sömürücü egemen sınıflar arasındaki mücadeledir. Bu mücadele belirli ölçülerde gençlik hareketlerine ve özellikle fikir -ideoloji- alanına yansımaktadır. Gençliğin silâhlanması, vurulup öldürülmesi durumu ise -yine defalarca belirttiğimiz gibi- iktidar ve iktidar heveslisi bir takım çevreler tarafından istenerek yaratılmış bir durumdur.

[...]

Bölücülük suçlamaları baştan beri sosyalistlere, Partimize karşı yapılagelmiştir. Türkiye’nin sınıflı bir toplum olduğunu söylediğimizde, sınıf ilişkilerinin sömürü düzeninin içyüzünü ortaya serdiğimizde “Bunlar milleti bölüyorlar, milli bütünlüğü bölüyorlar, Anayasa sınıfları ve sınıf mücadelesini reddetmiştir, yasaklamıştır” avazeleri yükseldi. Ve bu konu ile ilişkin olarak da, daha sonraları “Anayasa sosyalizme kapalıdır” cahilane iddiaları ileri sürüldü. Partimiz Anayasanın tutarlı, sistematik tahlillerini yaparak, keskin ideolojik mücadele vererek bu geçersiz ve budalaca iddia ve suçlamaları çürüttü.

Şimdi de bölücülük iddiaları ve suçlamaları Kürt halkı konusunda ileri sürülüyor. Türkiye’de Türkiye Cumhuriyeti Devletinin vatandaşları bulunan Kürt halkının varlığından söz etmek, iktidarın uyguladığı ayırım gözetilen politikayı, baskı ve

şiddet politikasını eleştirmek, buna karşı çıkmak, demokratik hak ve özgürlüklere riayeti istemek ve bu amaçla yapılan demokratik hareketleri -örneğin üç yıl önceki "Doğu Mitingleri"ni- desteklemek bölücülükmüş. Bu kadar ters, gülünç, budalaca iddialar karşısında en azından şaşmamak, infial duymamak elden gelmiyor.

Devletin resmî istatistiklerine göre, 1960'ta Kürtçe konuşan yurttaşların sayısı 2,5 milyonu aşkındır. Son sayımın sonuçlarını henüz bilmiyoruz. Ama 10 yılda bu sayımın bir iki milyon daha aşmış olması gerekir. Millî Eğitim Bakanlığının yayınladığı İslâm Ansiklopedisinde Kürtler maddesi 25 sayfa tutuyor. Burada verilen bilgiye göre Kürtlerin tarihi milâttan öncesine kadar uzanıyor ve bütün Osmanlı İmparatorluğu dönemini kapsıyor. Türkçe diğer ansiklopedilerde de bu konu yer alıyor.

Sayıları milyonları bulan, sosyolojik ve etnolojik özelliklere ve uzun bir tarihe sahip bir nüfus kesimine ise ancak halk denir, bu halde cemaat, grup denemez.

Yurttaşlarımız olan bu Kürt halkına yapılagelmiş haksız muamelelerin, baskı ve şiddet uygulamalarının örnekleri pek çoktur. Geçen yaz kaçak suçlu ye silâh arama bahanesiyle Doğu ve Güney-Doğu illerimizde uygulanan askerî komando harekâtı bu sorunu ön plâna çıkarmış, aktüel hale getirmiştir. Birkaç gün önce gazetelerde çıkan haberler askerî komando hareketlerine yeniden başlanıldığını bildiriyordu. Anayasanın tanıdığı hak ve özgürlüklerin, demokrasinin, eşitliğin savunucusu olan; sömürünün, baskı ve şiddet politikasının her türlü şekline karşı çıkan Partimiz bu uygulamalara da karşı çıkmıştır ve çıkmaya devam edecektir. Bu bizim şerefli görevimizdir. O zaman, Partimiz (6 Temmuz 1970) memleketin durumu ve yapılması gereken işler hakkında devletin başı olarak Cumhurbaşkanına bir muhtıra vermiş ve bu muhtırada Kürt halkı sorununu da ele almıştır.

[...]

Görülüyor ki, devlet bütünlüğünü zedeleyici, bölücü tutum ve davranışta olan biz değil, iktidardır, ırkçı-şoven bir milliyetçilik güdenlerdir. Hele bazı çevrelerin küstahça ileri sürdüğü, Doğu'da Şeyh Sait isyanı gibi bir isyan, bir kargaşalık istediğimiz suçlamaları, bu suçlamalara yeltenenlerin düpedüz bir provokasyonunun, bir tertibinin ifadesidir. Ne işçi sınıfının ve partisinin, ne de Kürt halkının isyan ve karışıklıklarda bir çıkarı, bir yararı yoktur. İsyân ve karışıklığı ancak, baskı ve şiddet politikasını açık bir zulüm yönetimine çevirmek, işçi ve emekçi sınıfların demokratik mücadelesini, sosyalist hareketini ve tüm demokratik hak ve özgürlükleri bastırmak için bir bahane olarak kullanmak amacıyla olanlar ister. İşçi sınıfı, onun partisi TİP ve yurttaşlarımız olan Kürt halkı bu provokasyon ve tertiplere gelmeyecektir. Bir tuzak hazırlamaya niyetli iseler, şimdiden bildirelim ki, kendi hazırladıkları tuzağa kendileri düşecektir.

Türkiye'nin Amerikan uyduluğundan çıkarılıp başka bir uyduluğa sokulmak istendiği yolundaki iddia ve suçlamada aynı derecede mesnetsiz, geçersiz, budalaca bir iddiadır. Bu ancak, bu iddiada olanların kendi uyduluk şartlanmalarını, Türkiye'nin hiçbir tarafa uydu ve bağımlı olmaksızın, hür ve bağımsız yaşayabileceğine inanmadıklarını gösterir. Kendi inançsızlıklarının, köle zihniyetlerinin bir ifadesidir.

İşçi sınıfımız ve onun sosyalist partisi TİP demokratik mücadelesine, sosyalist hareketi geliştirmeye devam edecektir. Tüm ilerici sınıf ve tabakalar, halk kitleleri ve bu arada yurttaşlarımız olan Kürt halkı demokratik hak ve özgürlüklerine sahip

çıkma ve bu uğurda mücadele vermeye devam edecektir. Anayasayı rafa kaldırma, demir ökçeli faşist bir yönetimi gerçekleştirme çabaları ve eğilimleri mutlaka durdurulacak, yok edilecektir. 1971 Türkiye'sinde faşizm canavarı dirilme ve yaşama olanağı bulamayacaktır.

Tarih Vakfı TİP Arşivi